

adoptivfamiljer

MEDLEMSTIDNING FÖR FAMILJEFÖRENINGEN FÖR INTERNATIONELL ADOPTION NR 4 2012

Tiden rusar

Det har snart gått fem år sedan jag tillträdde som ordförande för FFIA. Då som nu står föreningen inför stora utmaningar. Vi gör stora ansträngningar för att hitta föräldrar till de barn som vi blir föreslagna av våra samarbetsländer. Vi tror fortfarande på att det finns föräldrar därute för de barn som behöver föräldrar, men vi behöver hitta dessa familjer som har plats för just de här barnen.

Vi anstränger oss nu särskilt för detta. Barnen finns, men de är äldre och har större behov och vi söker familjer som har hjärta, utrymme och möjligheter att ge dessa barn den framtid de saknar i de länder de fötts i.

Som medlemmar i föreningen har vi både "gamla" föräldrar och deras nu vuxna barn – som kanske i sin tur vill bli adoptivföräldrar – samt nyblivna föräldrar och de som fortfarande väntar och hoppas på att få adoptera. Kanske kan vi alla bidra genom att sprida information om det annorlunda föräldraskap som en adoption kan innebära.

Kanske kan vi berätta om möjligheten att adoptera även om man har biologiska barn.

Kanske finns det plats för ytterligare en liten människa i någon familj som ni känner.

Vi kan alla hjälpas åt att sprida information om adoption som något positivt, en relation som varar livet ut, en möjlighet för ett barn utan allt för stora andra chanser.

FFIA är som namnet antyder en förening av familjer och familjerna är också vår starkaste länk. Så alla ni familjer och barn i FFIA: Känn er väldigt stolta över allt det ni kan dela med er av till andra genom att bland annat skicka bilder och information till tidningen om hur era familjegrupper träffas.

Ingenting kan heller ersätta de berättelser som handlar om hur det verkliga livet ser ut. Att ni också kan mötas på facebook antar jag att ni känner till.

Berätta gärna för andra om era med- och motgångar: Tillsammans kan vi stärka självkänslan hos det barn som en gång blivit lämnat och berövat sin identitet, och vi kan bli stärkta i våra roller som adoptivföräldrar.

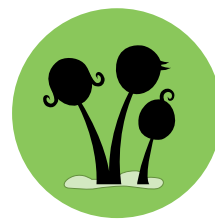
Med detta vill jag önska er alla fridfulla dagar i den stundande julhelgen.

Carin Fremling

Ordförande FFIA

På plats i Kristiansand. Carin Fremling och FFIA:s verksamhetschef Annikka Hedberg vid de nordiska adoptionsorganisationernas möte i Norge. Läs om mötet på sid 18

VI ADOPTIVFAMILJER

Medlemstidning för

**FAMILJFÖRENINGEN FÖR
INTERNATIONELL ADOPTION**

ANSVARIG UTGIVARE

Carin Fremling

REDAKTION

Ing-Marie Söderberg
Råby 35

755 94 Uppsala
018-31 74 04

tillraby@telia.com

Heléne Mohlin
helene.mohlin@ffia.se

Kerstin Krebs
kerstin.krebs@telia.com

Rinki Hulth
rinki.hulth@gmail.com

Pia Ernlo
pia.ernlo@teliasonera.com

Maria Säaw
saaw_maria@yahoo.se

MATERIAL TILL TIDNINGEN SKICKAS TILL

Ing-Marie Söderberg,
adress se ovan

OMSLAGSBILD

Johan och Erik Woxenius
i Kenya

Vi Adoptivfamiljer nr 4/2012

Ledare - sid 2

Aktuellt från kontoret - sid 4

Nytt land för FFIA - sid 6

Kenya special - sid 8

Återbesök hos Anderssons - sid 12

Kärt besök från Thailand - sid 14

Temadagar och föreläsningar - sid 16

Tankar om syskon - sid 17

Notiser - sid 18

Medlemssida - sid 19

Familjesidan - sid 20

*God Jul & Gott Nytt År
önskar FFIA:s kontor och styrelse*

Barn- och ungdoms- försäkring för adoptivbarn

Nu erbjuds alla adoptivbarn - de som kommit tidigare och de som kommer idag - en sjuk- och olycksfallsförsäkring.

- Försäkringsbelopp 1 200 000 kr
- Läke-, rese- och tandskadekostnader ingår (3% av ett pbb* i självrisk vid sjukdom)
- Skadade kläder och glasögon upp till 0,25 pbb*
- Dagsersättning vid sjukhusvård 200 kr/dag
- Kostnadsersättning upp till 50 000 kr/år i högst tre år
- Ersättning för hjälpmedel upp till 3 pbb*
- Dödsfallsersättning 50 000 kr
- Krishjälp – för barn och familj upp till 10 behandlingar

Alla barn som under året adopteras genom föreningens försorg omfattas av skyddet till och med 2013-12-31 som en del av adoptionsavgiften. Därefter erbjuds fortsatt försäkring individuellt för varje familj.

I fortsättningsförsäkringen ingår alla familjens barn upp till 25 års ålder till en premie om 180 kr per månad för samma skydd som ovan.

Försäkringsgivare är Förenade Liv och försäkringen administreras av Allians Försäkringsmäklare. För mer information ring 08-700 51 70 eller email: info@allians.com

**Prisbasbeloppet (tidigare Basbeloppet) enligt lagen om allmän försäkring (1962:381) räknas fram på grundval av ändringarna i det allmänna prisläget. Enligt gällande bestämmelser anges detta av utvecklingen av konsumentprisindex och fastställs för helt kalenderår. Prisbasbeloppet avrundas till närmaste hundratal kronor.*

allians
FÖRSÄKRINGSMÄKLARE

 förenade liv

Lägesrapport november

Här kommer en liten lägesrapport om några av våra länder där ansökan kan skickas utan väntetid i registret.

VI VILL GÄRNA HA FLER sökande till Ungern. Några familjer har redan skickat sina ansökningar, men det finns utrymme för fler. Ungern är ett nytt samarbetsland för oss och vi vill gärna sända fler ansökningar.

Krav på blivande adoptivfamiljer är max 45 års åldersskillnad mellan sökande och barn. Kort äktenskap accepteras. Man accepterar inte svåra sjukdomar, det vill säga sjukdomar som påverkar livslängden.

NU STARTAR VI I BULGARIEN. Vi har möjlighet att sända ansökningar från gifta par och ensamstående till Bulgarien – läs mer sidan 6.

Vi samarbetar med den bulgariska centralmyndigheten Ministry of Justice och barnen kommer från de statliga barnhemmen runt om i landet. Det är också möjligt att anmäla sitt intresse för barn med särskilda behov från Bulgarien utan att ha skickat en formell ansökan till landet.

Vi kommer att få särskilda förfrågningar från Bulgarien om äldre barn och barn med särskilda behov. Så meddela gärna ert intresse, men håll också utkik på vår hemsida under "Barn söker föräldrar" om ni funderar på adoption från Bulgarien.

BLAND ÖVRIGA LÄNDER utan väntetid i Sverige finns Kina.

Handläggningstiderna om man ansöker om ett barn med särskilda behov har under det här året legat på cirka fyra månader, från det att familjerna har fått besked om barn tills de kommit hem.

Hur lång tid det tar att få besked om ett barn beror på hur ansökan är utformad, jämfört med vilka barn som vid

det tillfället behöver familj. Det är inte ovanligt att familjerna får besked om barn inom några månader.

BARNBESKED INOM NÅGRA MÅNADER är också möjligt när man ansöker om adoption i Kenya. Vistelsetiden i landet är cirka sju-nio månader och en i familjen kan ta ut föräldrapenning under vistelsen i landet. Vi tar gärna emot fler ansökningar till Kenya.

ÄVEN COLOMBIA, ICBF, tar fortlöpande emot nya ansökningar. Vi arbetar aktivt för att kunna placera fler barn med särskilda behov eller medicinsk historik hos våra familjer som har ansökan i landet. Om man tar emot ett av dessa barn kan handläggningstiden bli betydligt kortare än de dryga fyra och ett halvt år som det rör sig om i den ordinarie handläggningen.

Kontakta oss för mer information om ovanstående länder. Ni kan också läsa vår översiktsbild på hemsidan.

KONTAKT MED BARNLÄKARE kan ni få när ni är sökande hos oss och funderar på adoption av barn med särskilda behov. Har ni särskilda tankar kring funktionsnedsättningar, diagnoser och/eller ett specifikt barns läkar rapport så har vi numera möjlighet att förmedla kostnadsfri direktkontakt med en barnläkare.

För att ni skall få ut så mycket som möjligt av ett sådant samtal bör ni ha fått ett medgivande från er kommun och förmedlingsbeslut hos oss. Det är när man står i begrepp att skicka ansökan som den mer specifika informationen kan komma att behövas.

Allmän information om diagnoser med mera finns bland annat att få i vårt läkningsbibliotek: www.ffia.se/laenkar/barn-och-haelsa.aspx och vi förmedlar också gärna kontakt med andra familjer.

Hör av er så lotsar vi er vidare!

Heléne Mohlin

Besök hos barn- och äldreminister

Maria Larsson

Den 18 oktober var samtliga adoptionsorganisationer inbjudna till barn- och äldreministern för att uppdatera henne om det aktuella läget inom adoptionsverksamheten. Vi var främst inbjudna för att tala om föräldrautbildningen samt stöd och råd till adopterade.

När det kom till föräldrautbildningen så talade vi om vikten av en uppdaterad och mer behovsorienterad utbildning. Den kan gärna vara uppdelad, där en del av utbildningen sker i samband med adoptionsansökan eller samtycket. Det vill säga att man får en mer individuell och anpassad kunskap för att i möjligaste mån se de behov som ens blivande barn kan komma att ha.

Vi talade också om hur viktigt det är att samtliga parter som möter barnen sedan samverkar under en längre tid efter hemkomst, till exempel socialtjänsten, BVC och eventuellt barnläkare.

I samband med mötet framförde vi det absurda i att man i allt fler kommuner har fastnat i en fast åldersgräns vid adoptionsansökan framför en individuell bedömning av varje enskilt par och sökande utifrån deras kompetens.

Men också hur olika man i våra cirka 290 kommuner tillämpar åldersrekommendationerna.

Vi beskrev för ministern att det exempelvis idag finns många sex-sjuåringar som behöver en familj. Kanske finns det föräldrar 45-50 år med lite äldre barn som mycket väl kan öppna sina hem för ett sådant barn, men på grund av åldersgränsen så missar såväl barn som blivande föräldrar denna möjlighet. Samtliga organisationer vill se en förändring kring nuvarande tillämpning av åldersrekommendationerna.

Vi framförde även önskemål om en höjning av adoptionskostnadsbidraget.

Vidare informeras ministern om ökad infertilitet och väntetider. Tiden rinner iväg för många blivande föräldrar.

Vi talade även om att man behöver se över flexibiliteten i föräldraförsäkringen och skolplikten. I nuläget finns det få möjligheter att vara flexibla i tillämpningen av detta, vilket är till nackdel för barnet.

Det kan till exempel vara det bästa för en nyanländ sexåring att vänta med skolgången ett år, och det kan vara det bästa för en nyanländ sjuåring att kunna ha med en förälder i skolan under en lång tid.

Vi vet sedan tidigare att vi behöver ta hänsyn till adoptivbarnets särskilda behov tidigt för att det skall bli så bra som möjligt senare.

Ministern hade förstås ingen pengabörs att ösa ur – men hon lyssnade, frågade och var mycket intresserad av de utmaningar vi alla står inför.

Och det kan inte annat än kännas hoppfullt med ett sådant möte!

Heléne Mohlin

Möte med integrationsminister Erik Ullenhag

Den 8 november hade integrationsministern Erik Ullenhag inbjudit till ett möte kring samkönade pars möjlighet att adoptera.

Vad gäller internationell adoption finns det olika grupper som har svårt att få adoptera bland annat mot bakgrund av ursprungsländernas krav på sökande.

Ministern önskade reflektera över hur samkönade par i realiteteten skulle kunna komma ifråga som adoptivföräldrar när det gäller internationell adoption.

FFIA:s kontor

tel 031-704 60 80
adoption@ffia.se
www.ffia.se

Adoptions- och återbesöksresor - kontakta oss på KinareSOR!

Vi har mycket lång erfarenhet av adoptions- och återbesöksresor till provinser runt om i Kina. Såväl gruppresor som resor för bara en eller några familjer.

Välkommen att kontakta oss för ett reseförslag!

**KINA
RESOR**
Telefon 08-545 95 200
www.kinareSOR.se

FFIA har fått ytterligare ett samarbetsland i Europa. Till Bulgarien kan vi nu sända ansökningar från såväl gifta par som ensamstående.

Bulgarien är FFIA:s senaste kontakt

Vi har nu möjlighet att sända ansökningar från gifta par och ensamstående till Bulgarien. Vi samarbetar med den Bulgariska centralmyndigheten Ministry of Justice och barn kommer från de statliga barnhemmen runt om i landet.

Den sökande ska vara frisk och får inte heller förekomma i polisregistret. Barnen som kan adopteras är företrädesvis över ett och ett halvt till två år gamla, och därför är det lämpligt att ha beredskap att ta emot ett barn upp till som lägst tre år. När det gäller ensamstående kan ansökan göras för ett barn i fyraårsåldern eller äldre.

De som vill vänta på adoption av ett friskt barn i lägre ålder måste för närvarande räkna med att stå i kö tre-fyra år i Bulgarien. Kan man däremot tänka sig ett barn med särskilda behov eller ett lite äldre kan det gå betydligt fortare. Det finns också en hel del syskonpar som behöver föräldrar, och även detta kan gå betydligt snabbare.

Den som adopterar från Bulgarien ska resa två gånger till landet. Den första resan sker efter barnbesked, och man ska under cirka en veckas tid besöka och bekanta sig med barnet.

Den andra resan kan bli av när domstolsbeslutet är klart efter några månader. Familjen stannar då återigen cirka en vecka innan man kan resa hem med barnet.

Vi startar nu upp verksamheten med fem pilotfamiljer, som kan göra sin ansökan med viss ekonomisk rabatt. Detta beror på att vi, då landet är nytt för oss, inte kan ge riktigt all detaljinformation i förväg.

Om ni vill adoptera barn med särskilda

behov bör det framgå i utredningen att ni har denna öppenhet och att utredaren bedömer er som lämpliga för detta.

Det är också möjligt att anmäla sitt intresse för barn med särskilda behov från Bulgarien utan att ha skickat en formell ansökan till landet. Vi kommer fortlöpande att få möjlighet att placera barn med särskilda behov.

Läs mer på www.ffa.se/adoption/landoeversikt/bulgarien och kontakta oss på telefon 031-704 60 80 eller via e-post: adoption@ffa.se

Interiör från barnhem i Bulgarien

Varsågod, extra förmånlig ränta för dig

Som medlem i FFIA kan du låna från 20 000 upp till 350 000 kronor till en rörlig ränta på 5,74 procent. Välj själv om du vill bli av med dyra smålån, åka på drömmresa eller renovera köket. Ingen säkerhet behövs och inga avgifter finns. Du kan när som helst lösa lånet utan extra kostnad. Om den rörliga årsräntan är 5,74 procent, blir den effektiva räntan 5,89 procent för ett annuitetslån på 100 000 kronor upplagt på 5 år. Det totala beloppet att betala, under förutsättning att räntan är oförändrad, blir 115 274 kronor och din månadskostnad blir 1 921 kronor. Årsränta per 2012-11-01.

Gör så här för
att ansöka om
medlemslån

- Ring 0771-MEDLEM (0771-633 536) om du vill ha ett lånebesked direkt.
- Logga in på Internetkontoret (om du redan är SEB-kund).
- Besök seb.se/medlemslan.
- Kom in på närmaste kontor – du får besked och hjälp medan du väntar.

Kom ihåg att berätta att du är medlem i FFIA.
Läs mer på seb.se/medlemslan

SEB

Väljer man att adoptera från Kenya finns all tid i världen att bearbeta den nya situationen och att starta ett vardagsliv med barnet - och att lära känna sitt barns födelseland. Det är ett alternativ familjen Woxenius gärna vill rekommendera.

Adoption i Kenya

Landvetter i mitten av maj 2011. Sverige i sin absolut bästa dager: 27 grader och exploderande vår.

Vi tittar på familjens biljett till Nairobi med retur om tio månader och undrar varför i hela friden vi ska resa just nu. Men vi tänker positivt – det är ju detta Sverige vi kommer att tänka på, längta tillbaks till och berätta om för den son som väntar på oss i Kenya. Det är också bra för Johanna, åtta år, och Linnea, fem år, som börjar med sommarlov och sedan kan följa en hel termin i Svenska Skolan i Nairobi. Men framför allt – när väl det efterlängta barnbeskedet kommit vill man ju inte gå hemma och skrota!

Vi åkte med KLM med generösa bagage-regler och trots 200 kg packning funderade man på om man packat rätt saker. Vi litade inte riktigt på det där om att allt finns att köpa, men nu tycker vi att vi kan ge samma råd – det var väldigt lite som vi saknade i affärerna. Det första som mötte

oss i det lokala köpcentret var faktiskt en stor disk med svenskt lösgodis! Visst bad vi våra gäster ta med svensk hårdost, kaviar och lingonsylt, men det hade vi gjort om vi bott i London eller New York också.

EFTER NÅGRA DAGARS acklimatisering och en snabb safari bar det iväg till Nyeri några timmar från Nairobi där vår lille Erik Joash väntade på oss. Kenya har många barnhem, det sägs till exempel att HIV/AIDS gjort en miljon barn föräldralösa och även om många växer upp med släktingar är många barnhemsplacerade.

Eriks barnhem var helt klart av det bättre slaget. Där fanns mycket personal som hade förberett honom väl och satt upp de bilder vi skickat ovanför hans säng.

På en treårings vis hade han fattat vad det handlade om och efter några minuters tandagnisslan funkade det fantastiskt väl.

Vi skulle få träffa Erik på dagtid ett tag och vi hade hyrt ett hus intill barnhemmet på en vecka. Nu blev det läkarundersökning samma dag, Erik fick bo med oss direkt och efter tre nätter satt vi i taxin på väg till Nairobi. Erik pratade både engelska och swahili, men det dröjde inte länge innan han bytte bort swahilin mot svenska. Vi lärde oss tyvärr bara några ord på swahili då engelska funkade i alla vardagssituationer.

VARFÖR VALDE VI DÅ KENYA? Johanna och Linnea är båda adopterade från Kina och även tredje barnet tänkte vi adoptera från Kina. Vi hade pappren där länge men det var trögt i kön. Med två barn i familjen valde vi också bort möjligheten med barn med särskilda behov då vi bedömde att den tid och kraft det barnet skulle behöva skulle tas på Johannas och Linneas bekostnad.

När Kenya med sju-nio månader hemifrån kom på tapeten var det förstås en hel del praktiskt att ta ställning till, men vi var redo för det stora äventyret. Tjejerna var i en bra ålder, Johans jobb skulle funka hyfsat på distans och Anna kunde vara föräldraledig i Nairobi likväl som i Mölndal.

De två adoptionsresor vi gjort till Kina kan i en jämförelse med den till Kenya karakteriseras som "hit-and-run". Känslor och allt praktiskt runt att bilda familj får hanteras på hemmaplan liksom att skapa en relation till barnets födelseland.

I Kenya däremot finns all tid i världen att bearbeta den nya situationen och att starta ett vardagsliv. Man måste förstås inte, men det finns alla möjligheter att lära känna landet Kenya, dess fantastiska natur och dess traditioner. Att vara borta så länge

Första mötet på barnhemmet. Efter några minuters tandagnisslan fungerade det väl ...

kräver förstås mycket förberedelser och lite stöttning hemifrån med praktiskt runt hus, räkningar och sådant, men inget oöverstigligt.

Det som var lite frustrerande var att man inte visste hur lång tid det skulle ta då adoptionsprocessen kan vara lite oberäknelig på slutet. Vill man minimera tiden i Kenya kan man försöka tima rättens ledigheter. Vi tappade till exempel en månad på att rätten var stängd när vi lämnade in vår prövningsansökan, men tiderna ändras ibland så det är svårt att planera för.

I rätten kände vi oss ganska små och föremål för domarens nycker, men advokaten gjorde det lättare. Man ska inte hymna med att Kenya är ett korrupt land och domstolarna är inte immuna.

I ADOPTIONSSAMMANHANG kan man ju absolut inte ta "mutseden" dit man kommer för att snabba på processen, utan man får snällt vänta på att domaren meddelar när det hela är klart. Vissa domare skrev på allt direkt vid andra domstols-

förhöret, andra letade efter ny tid i kalendern några månader bort ...

Inför resan funderade vi på lite större och lyxigare boende, som också låg lite närmre Svenska Skolan, men fick ett mycket värdefullt tips från en svensk familj på plats i Nairobi. De sa att även om man träffar svenskar som bor i andra delar av Nairobi så är det ändå inom respektive lägenhetskomplex man umgås intensivast. Följaktligen valde vi boende efter var andra svenskar bodde.

Till en början var vi tre svenska familjer, men som mest bodde här tolv svenska och några holländska adoptivfamiljer väl omgärdade av vakter, murar och elstängsel. Som svensk var det lite ovant till en början, men man vande sig fort. Vakterna och städpersonal som jobbade för svenskarna blev till vänner och ett sätt att förstå det kenyanska samhället. Vi hade ändå en ganska stor lägenhet, dryga 100 möblerade kvadrat, och det var särskilt bra för vi hade många besök och hotellen låg en bit bort.

Hur får man tiden att gå? För att få fa-

miljen att fungera behövs förstås rutiner. Bland adoptivfamiljerna kretsade umgänget mycket runt helgerna, även om få jobbade vanliga kontorstider. På fredagar hade rätten öppet för adoptionsärenden och om en svensk familj varit uppe firades det med bubbel och pizza vid poolen med alla svenskar.

PÅ SÖNDAGAR HADE SVENSKA skolan öppet på förmiddagen för adoptivfamiljer och på eftermiddagen samlades vi på restaurangen Valencia för att dricka kaffe och inhemska ölet Tusker, kanske äta från grillen och låta barnen leka i hoppborgen. När någon fyllde år eller familjer skulle åka hem ordnade man lite större fester vid poolen eller gick på restaurang tillsammans. På onsdagar körde vi varannan vecka damernas och varannan herrarnas på någon bar eller restaurang. Dessutom var det en hel del spring mellan lägenheterna på dagarna.

Vi hade lite större umgänge än förstagångsföräldrarna då tjejerna gick i

I köket i lägenheten i Nairobi

► Svenska Skolan. Det är en riktigt bra skola med bra sammanhållning och faktiskt den största svenska skolan utanför Europa. Tempot var högre än hemma men skolan är också en social träffpunkt för svenskar i Kenya. Via Johans jobb träffade vi också en del kenyaner på framtiden.

VARDAGEN GÅR OCKSÅ ÅT till att handla, svära över att vattnet inte kommer i kranen, vänta på att strömmen skall komma tillbaks eller till dagsutflykter runt Nairobi. Kommunala lekplatser som vi är bortskämda med här hemma finns inte, men en hel del betal-lekplatser och restauranger där barnen kan leka i trädgården.

Man kan åka till den lyxiga stadsdelen Karen och gå på Karen Blixen-museet, giraff-, elefant- eller krokodiluppfödning, pärltillverkning eller någon av restaurangerna. I närheten finns också Bomas som visar kenyanskt kulturliv.

I stan ligger Amani som ger kvinnor som råkat illa ut en fristad och säljer fantastiska textilier som kvinnorna tillverkar. Man kan också åka till Windsor eller någon annan country club för att bada och äta gott och ett besök i en kyrka uppfyller alla förväntningar på sång och dans.

Träning är också bra att ta till. Man kan springa längs gatorna på dagtid, men ska förstås vara lite försiktig med i vilka områden man springer och trafiken är inte kul. Vi och andra svenskar tränade en del på ett gym där man också kunde springa runt fotbollsplanen eller simma i poolen. Den som tycker golf är kul och har tiden har mycket att välja på. Royal Nairobi Golf Club var dock en märklig

upplevelse då ett snett slag över muren skulle hamnat i Kibera, Afrikas största slumområde.

Kontrasten mellan rik och fattig var där absurd om inte osmaklig.

Vi hade som sagt en hel del besök. Det första var Annas pappa med sambo som kom redan veckan efter vi hämtat Erik. Tanken var att ifall det blev jobbigt med anknytningen så kunde de resa iväg med tjejerna några dagar så vi fick fokusera på Erik. Nästa besök var Johans syster med vuxen son och därefter hans far och andra syster med vuxen dotter som stannade två veckor.

EFTER DE BESÖKEN HADE VI SETT Nairobis nationalpark ordentligt och när det svenska höstlovet kom var vi redo för nästa anstormning. Det var våra respektive bröder med familjer som kom. Fjorton personer i två veckor krävde lite planering men kombinationen safariresa, återbesök på Eriks barnhem, några dagar på stranden i Mombasa och en massa utfärder i Nairobi gjorde susen.

Har man inte varit på safari har man inte varit i Kenya. Kenyas nationalparker är öppna ekosystem där djuren kan vandra in och ut, men Nairobis nationalpark har stängsel mot staden. Just att det inte är stänglat och att djuren lever i sin naturliga miljö skiljer upplevelsen från att besöka en djurpark. Dessutom är det spännande då man inte vet vilka djur man kommer att få se. Zebror, antiloper, bufflar och giraffer finns överallt, men parkerna har olika specialiteter. I Nairobis nationalpark finns många noshörningar, få lejon och inga elefanter.

I Nakuru finns mycket flamingo, noshörningar och den speciella Rothschilds giraff. Tsavo är känt för sina lejon och

Amboseli för elefanter med tanzaniska Kilimanjaro i bakgrunden. Maffigast av parkerna är ändå Masai Mara med sina hjordar av gnuer.

En bra guide är förstås viktigt och de flesta svenskar åker med massajen Salaash som ordnar dagsresor i Nairobis nationalpark, men även flerdagsresor till de andra parkerna. Vi och våra gäster åkte mycket med huvudet genom takluckan på hans gamla Toyota Landcruiser.

Vi avslutade kenyavistelsen med att vandra i Ngong Hills, äta middag hemma hos Salaash vid foten av kullarna och hämta de massajbälten vi beställt av hans fru. Salaash specialitet är fåglar, men han kan det mesta om Kenyas natur och berättar om djuren och hur de lever – det blir inte en ”bocka-av-djur-resa” som safari annars riskerar att bli.

En annan omväxling till Nairobis ibland enahanda väder är att åka och bada vid kusten. Två gånger var vi med gäster i Diani Beach lite söder om Mombasa. Det är lite dyrare, och kanske lite farligare, men mycket smidigare att flyga med små plan från lilla Wilson Airport i Nairobi till Dianis pyttelilla flygplats fem

Guide. Massajen Salaash med barnen i Ngong Hills

minuter från hotellet. Man bor på hotel-
lanläggningar med "all-inclusive" direkt
vid stranden och bara njuter och konsta-
terar att livet faktiskt är rättvist ibland...
Tröttnar man på pool- och strandlivet tar
man en glasbottnad båt eller en seglande
stock ut till ett rev och snorklar en stund.

Och hur kan man vara borta så länge
från jobbet då? Den första tiden var det
vi och två andra familjer med univer-
sitätsanställda och då kändes det lite
pinsamt – är det bara vi akademiker som
kan vara borta så länge utan att det märks
på jobbet? Johan kunde sköta en hel del
på distans, många möten och till och
med någon enstaka föreläsning gjordes
via Skype och mailar man till kollegorna
i korridoren kan man lika gärna maila
från Kenya.

Johans granninstitution driver ett cen-
ter i Nairobi där han fick ett skrivbord
och kontakter och efter ett tag skaffades
egna kontakter på universitetet. Det var
fantastiskt att undervisa, vara med på
deras konferenser och skapa kontakter
för framtiden då vi troligen kommer se
många fler afrikaner i våra utbildningar
framöver.

PRAKTISKT och ekonomiskt funkade det
mycket bra för oss, men det behöver för-
beredas ordentligt och det är förstås inte
självljakt att jobbet går att göra på dis-
tans och att det kan kryddas med verk-
samhet på plats. När vi var nere jobbade
knappt hälften av föräldrarna lite grand
på distans eller på Svenska Skolan och
någon enstaka kombinerade tid i Nairobi
med jobb i Sverige.

HUR VAR DET DÅ ATT KOMMA HEM? Om
Sverige är som vackrast i maj så gäller
väl motsatsen i början av december, så
Erik undrade nog lite om vi lurat honom
med alla vackra ord...

Det är vanligt att underskatta omställ-
ningen att komma hem och det gällde
oss också. Vi och tjejerna kom ju till en
invand miljö medan Erik skulle lära sig
nya rutiner och skapa sig utrymme där
allt redan var uppdelat på oss andra fyra.

Nu, snart ett år senare så funkar allt
riktigt bra, så vi kan inte annat än starkt
rekommendera att välja Kenya som
adoptionsland.

Anna och Johan Woxenius med barnen
Johanna, Linnea och Erik

*Praktiska råd och tips för Kenya-farare från
familjen Woxenius kan du hitta på FFIA:s
webbplats www.ffia.se*

Utanför Stockholms tingsrätt: Från vänster Mrs Grace Lidembo Nzioka, The Head of the Family Division at the High Court in Mombasa, Ms Rose Waithera Njoroge, advokat, Mrs Lydia Nyambura Musyimi, advokat, Little Angels grundare, Mrs Faith Waiguthi Waigwa, Chairperson of National Adoption Committee, Mrs Leah Wanjiku Kiguatha, advokat, Ms Grace Yvonne Adhiambo Ajula, socialarbetare Little Angels, Mr George Maina Kariuki, domare, the Family Division at the High Court in Nairobi

Studiebesök från Kenya

FFIA tog tillsammans med övriga svens-
ka adoptionsorganisationer emot en de-
legation från Kenya några vackra dagar i
Stockholm i slutet av augusti.

Delegationen bestod av såväl domare
och advokater som representanter för
organisationen Little Angels Network.

Det var ett mycket givande besök där
kenyanerna fick en god inblick i olika

delar av verksamheten i Sverige, med be-
sök bland annat på Tingsrätten, förskolan
Spira, Duvnäs familjestöd samt samtal
med organisationerna och en uppskattad
familjeträff.

Det var en imponerad delegation som
reste hem till Kenya och vi hade några
mycket trevliga dagar tillsammans.

Delegationen
tillsammans
med personal
på Duvnäs fa-
miljestöd samt
representanter
för de svens-
ka organisatio-
nerna

Kommer ni ihåg familjen Andersson, som vi följde från den - som det tycktes då - ändlösa väntan i kön fram till barnbeskedet, resan till Kina och första tiden i Sverige? Det var ett tag sedan vi hörde ifrån dem nu. Nu kan de emellertid själva berätta att familjen utökats med ännu en liten son.

Tillökning hos Anderssons

Vi kom hem med lillebror Elias den 22 februari i år och han var då drygt tre år. Alfred är i dag fem år, vilket innebär att det skiljer cirka ett och ett halvt år mellan killarna. Elias har liksom storebror Alfred läpp-, käk- och gomspalt.

Vi reste hela familjen och hämtade lillebror och stannade ett par dagar extra i Peking innan vi fick Elias. Det var dels för att vänja oss vid tidsskillnaden och landet men också för att det är Alfreds stad.

Vi skickade ansökan till Kina sommaren 2011 och fick telefonsamtalet från Loredana i mitten av oktober. I början av februari 2012 lyfte planet från Landvetter.

Överlämnandet var mycket känsloladdat då Elias var mycket ledsen och visade detta genom att skrika, gråta, sparka och slåss.

Alfred hade blivit tillsagd att vara snäll och tyst. Han satt med sitt nintendospel och skötte sig exemplariskt.

Reaktionen kom när lillebror hade somnat på kvällen. Alfred var ledsen, ville åka hem och lämna tillbaka lillebror. Han tyckte dessutom att han såg läskig ut, då Elias hade en okorrigerad läppspalt.

Elias tydde sig snabbt till pappa men om mamma tyckte han inte. Fick han bestämma skulle mamma helst bara försvinna ur hans åsyn.

Idag ett halvår senare är han en mycket busig och glad kille som är mycket mammig. Han älskar att leka och busa med storebror, men ibland kivas de som vilka bröder som helst.

Alfred är idag mycket mån om sin lillebror, vilket bland annat märks tydligt när han ska få en belöning vid sjukhusbesök och ber om att få en extra att ta med hem till lillebror. Bröderna har knutit an till varandra mycket väl och frågar efter varandra om de inte är tillsammans.

Bägge killarna har som nämnts läpp-, käk- och gomspalt. Under våren har det varit många olika former av sjukhusbe-

sök. När vi hade varit hemma i tre månader räknade vi ut att vi hade ett snitt på ett och ett halvt läkarbesök per vecka!

Vi hoppas på en något lugnare höst men än så länge verkar det inte bli så. Förra veckan hade vi nio läkarbesök och denna vecka är det två.

Alfreds spalt är korrigerad så här långt men eventuellt kommer han att behöva en operation i höst eller vinter för att förlänga gommen bakåt för att förbättra hans tal.

Elias gjorde sin första operation här i Sverige i början av sommaren. Nästa planerade operation kommer att ske till vintern men det är troligtvis flera kvar.

Inom kort kommer vi att få hjälp av logoped att börja använda tecken, allt för att underlätta Elias kommunikation med omvärlden. Svenska har han tagit till sig mycket bra och förstår allt, men har desto svårare att uttrycka sig så att vi andra förstår.

Annika och Hubert Andersson

Tidigare rapporter om familjen Andersson i Vi Adoptivfamiljer

Anderssens pojkar. Elias busar gärna med sin storebror Alfred.

Träffa barnfamiljer från Kina

Varje år anordnar Vicul Culture Exchange (läs mera om dem på www.vicul.com) möjligheter för barnfamiljer från Kina att bekanta sig med den svenska kulturen och samhället.

Under december 2012, kommer fyra mödrar med barn att besöka landet i centrum av Skandinavien: Sverige.

Med målet att främja vänskapliga relationer, ömsesidiga förståelser och kulturellt utbyte planerar Vicul att anordna olika aktiviteter i Stockholm. Alla som är intresserade av kultur från den fjärran östern är välkomna!

Lördagen den 15 december kl 14 kan du och din familj själva träffa de kinesiska mammorna.

- Dela med er av erfarenheterna av kulturkrockar
- Diskutera skillnad i utbildningssystem mellan Kina och Sverige.

- Diskutera synen på barnuppfostran
- Fikastund
- Spel och annat kul

Fri entré! Adressen är Sankt Eriksgatan 117 i Stockholm

Anmälan och frågor till Wendy Huang
wenting.huang@vicul.com.

Anmälningstiden har egentligen gått ut men det är möjligt att ändå komma med om det finns platser kvar.

Varmt välkommen!

Äntligen fick vi se dem här, de efterlängtrade socialarbetarna från Röda Korsets barnhem i Bangkok.

Voraporn och Amara kände igen vartenda barn

September gav ett efterlängtat besök av Voraporn Keavalin och Amara Penwannarkun, socialarbetare från Röda Korsets barnhem i Bangkok. Det var så roligt att äntligen se dem här!

I samband med besöket anordnades en familjeträff för adopterade barn från Röda Korsets barnhem och deras familjer. Det fanns också tillfälle för väntande

familjer att ha en liten pratstund med damerna.

När de satt och pratade med de väntande familjerna började det droppa in adoptivfamiljer vilket gjorde det en smula svårt för Voraporn och Amara att koncentrera sig på samtalet. Det kom ett litet glädjehop inför varje nytt "barn" som dök upp i rummet.

Det blev en dag fylld av många känslor och det var speciellt rörande att se att

Voraporn och Amara kände igen vartenda barn, speciellt som en del av barnen hunnit bli över tjugo år nu.

Trots att det gått så många år sedan de sist träffades, kunde de ändå säga något om varje barns personlighet och speciella egenskaper. Det betydde oerhört mycket för dem att få se hur barnen har det här.

Under den kommande veckan ingick ett besök på familjerätten i Göteborg för att träffa två utredare med syftet att få

en djupare inblick i det svenska systemet. Det är alltid värdefullt att se saker och ting som vi lätt tar för givet här i Sverige, med nya ögon. Voraporn och Amara tycker att vi har så otroligt bra förutsättningar i Sverige, speciellt den generösa föräldraledigheten, barnbidrag med mera.

Vi besökte även en vanlig kommunal grundskola och fick sitta med under en lektion i matematik.

Vid ett besök på en kommunal förskola blev de så kallade triptrap-stolarna en verklig aha-upplevelse. Det finns inga sådana stolar på barnhemmet, där sitter man i stället på små barnstolar vid låga bord, både barn och personal.

Tanken på att kunna sitta tillsammans med barnen vid ett vanligt högt bord var tilltalande.

Under sin vistelse var Voraporn och Amara även hembjudna till två adoptivfamiljer med barn från Röda Korsets barnhem för att se hur barnen har det i sin hemmiljö.

Monica Fagerberg

Ett kärt återsende

På plats i Göteborg för att möta gästerna från Bangkok var familjen Synnerö från Kungsbacka.

Familjen består av pappa Johan, mamma Angela samt Mian, sju år och Daniel, tre år. Mian är från Kina men Daniel kommer från Röda Korsets barnhem i Bangkok.

Angela berättar att de gjorde sin första barnresa till Kina år 2006, i grupp med elva andra familjer. Det var en resa som bjöd på många spännande upplevelser och gav dem minnen för livet. Barnen förde familjerna samman och de har nu fått många goda vänner genom denna resa.

I den andra adoptionsprocessen som de startade år 2007 fick de hjälp av Monica på FFIA att välja Thailand.

– Det valet kändes rätt från första början, en god magkänsla.

Daniel tillbringade sina första ett och ett halvt år på Röda Korsets barnhem i Bangkok. Ett litet barnhem med fyrtiofem platser. Barnhemmet tar emot barn som behöver medicinsk vård. Därefter stannar de ofta på barnhemmet till de blir placerade i en familj. Till Thailand reste familjen Synnerö själva, vilket var en ny erfarenhet i jämförelse med Kinaresan.

– Thailand är ett mycket vänligt sinnat land. Det upplevde vi redan för tolv år sedan när vi var där på semester, säger Angela. Inte kunde vi ana att vi skulle återkomma till detta land för att adoptera ett barn.

Adoptionsresan gjorde familjen i september år 2010.

– Vi hade stora planer för vårt Bangkokbesök. Det fanns många sevärdheter som vi ville se och uppleva. Det blev inte mycket av med det, istället fick vi vår underbara son Daniel. Det lilla charmtrollet tog all vår tid. Mötet med barnhemmets personal blev mycket personligt. Vi blev djupt imponerade av deras stora engagemang för barnens bästa. De tog sig tid att berätta om Daniels första levnadsår och ursprung.

När pappersarbetet var avklarat i Bangkok gjorde familjen en minnesvärd tågresa söderut till Hua Hin för några lata dagar med sol och bad. Här kunde de slappna av tillsammans och lära känna Daniel, och han dem.

– Det var en självklarhet för oss att träffa Mrs Voraporn nu när vi fick chansen. Det blev ett kärt återseende både för oss och henne.

Daniel blev blyg av det främmande språket och var därför lite avvaktande i början. Sedan fick han visa sin fotobok som familjen hade gjort i ordning till Röda Korsets barnhem. Han berättade på svenska om fotona och det översattes till Mrs Voraporn.

Den dagen kunde familjen Synnerö knyta kontakt med andra familjer som gjort samma resa som de. De tycker att det var väldigt spännande att se alla dessa större barn, det gav dem en insikt i hur framtiden kommer att se ut.

– Vi ser fram emot återresor med barnen, dock vet vi ännu inte när det kommer att ske. Att åka på den återresa som Röda Korset kommer att arrangera när prinsessan fyller 60 år skulle vara mycket spännande att uppleva. Vi får se vad framtiden har i beredskap för oss, säger Angela Synnerö.

På Thailandträff i Göteborg. Daniel Synnerö och hans syster Mian

Ta emot adoptivbarn

Temadag om särskilda behov

Den 13 oktober träffades adoptionsintresserade på Nya varvet i Göteborg för en temadag om barn med särskilda behov.

Bland åhörarna fanns såväl utbildare och hemutredare som par som funderar på adoption och par som redan fått barnbesked om ett barn med särskilda behov.

Dagen inleddes med att barnläkare Mattias Eknefelt berättade om olika särskilda behov så som klumpfot, LKG, CP, Hepatit B och andra förekommande diagnoser.

Därefter berättade Monica Ekelund – mamma till fyra flickor från Kina – om vägen till deras två sista adoptioner och vilka särskilda behov deras flickor har samt hur de förberedde sig inför deras olika behov.

I pauserna fanns det möjlighet att ställa frågor till läkare samt även andra föräldrar som adopterat barn med särskilda behov och FFIA:s personal.

Dagen avslutades med att Eva Turner och Loredana Colque berättade om hur

FFIA:s olika samarbetskontakter sköter handläggningen av barn med särskilda behov samt en panel där alla samlades för att besvara alla slags frågor.

Frågorna tog aldrig slut och det blev en mycket givande dag.

En liknande temadag kommer att äga rum i Helsingborg den 9 mars 2013. Håll utkik i Nyhetsbrev och i vår kalender för mer information!

Föreläsning om anknytning

Lördagen den 10 november anordnade FFIA en föreläsning med anknytningstema i Göteborg. Som gästföreläsare hade vi bjudit in Monica Hedenbro, socionom, leg psykoterapeut, och med dr i barnpsykiatri. Monica är även verksam som handledare och utbildare i familjeterapi och familjebehandling samt samspelebehandling/Marte Meo.

Många känner säkert till Monica genom filmen ”Att mötas - sett ur det adopterade barnets ögon”, där hon följer barn som nyss kommit till Sverige under den första tiden i den nya familjen. Läs gärna om Monica på www.hedenbro.se

– Det är barnet man måste titta på och förstå för att det ska fungera. Inte på hur man själv ska göra. Då tappar man bort barnets signaler och blir förblindad av sina egna ambitioner. Anknytning är en slutprodukt, som dessutom går att reparera, sade Monica Hedenbro.

Föreläsningen anordnades i samarbete med BFA-A (Barnen framför allt adoptioner och BV (Barnens vänner - internationell adoptionsförening).

Sett från andra sidan

Anna Marklund

Jag sitter med Anna på universitetet i Stockholm, det känns passande med tanke på att det var här vi träffades första gången. Under höst- och vårterminen 2011/12 läste jag och Anna kandidatprogrammet i socialantropologi tillsammans. Det var under kursen "Changes in Kinship", eller förändring i släktskap som man kan översätta det till, som fröet till denna artikel såddes.

KURSEN FOKUSERADE PÅ NYA typer av släktskap och familjebildningar som uppkommit på senare tid, på provrörsbefruktningsmen också adoption. Under ett seminarium diskuterades våra egna familjer och det var då jag hörde Annas historia, som fascinerade mig och som jag nu skulle vilja delge.

Anna Marklund är 23 år, hennes familj består av mamma, pappa, storasyster, storebror samt en lillebror. Anna är inte adopterad, men hon har sett det från den andra sidan, då hennes storebror är adopterad medan resterande syskon är biologiska.

Det som fascinerade mig med Annas historia var hur mycket hon (med adopterad storebror) och jag (som adopterad) delade när det gällde tankar kring adoption under uppväxten.

Jag ber henne berätta lite om sin bror.

– Han adopterades från Chile när han endast var några månader gammal, och han är exakt tio år äldre än jag. Mina föräldrar valde att adoptera i mitten av 70-talet. Trots att de fysiskt kunde få barn hade de alltid varit intresserade av adoption på grund av den enorma mängden föräldralösa barn runtom i världen. Annas storebror är adopterad från en rik familj i Chile som var religiösa. Hans biologiska mamma var bara 16 år gammal och var tvungen att adoptera bort honom.

Anna och hennes bror växte upp i en "överklassförort" i Stockholm, och

För mig har det varit sorgligt att vuxna människor ifrågasatt min relation till min bror. För mig är han min storebror och ingenting annat.

han var det enda barnet som inte var vit, vilket han ofta blev retad för. Fick du många frågor om din familj, din bror?

– Människor brukade ofta påstå att min bror endast var min halvbror eftersom vi inte var biologiska syskon. Folk frågar mig än idag hur det kommer sig att mina föräldrar adopterade trots att de själva kunde få barn, någonting som många har svårt att förstå.

Hur kändes det?

– När jag var yngre och människor sade att min bror var min halvbror och att vi inte var biologiska syskon sårade det mig jättemycket, eftersom min bror är mitt allt. Att höra att han bara var halvt bror till mig gjorde mig ledsen.

HUR ÄR RELATIONEN MELLAN DIG och din storebror?

– Den är jättebra, han är min absolut bästa kompis och jag tror inte att vår relation hade varit annorlunda ifall han inte varit adopterad. Det känns som ödet att han blev min bror!

Tänker du någonsin på att ni inte är biologiska syskon?

– Det var först när människor berättade för mig att min bror och jag bara var "halvsyskon" som jag frågade mina föräldrar om vad de menade. Innan dess hade jag inte ens undrat eller funderat över hur det kom sig att min bror var mörkhyad och svarthårig, trots att jag var blond och blåögd. Så nej, jag har aldrig sett min bror som någonting annat än min bror, så jag tror inte att jag har funderat på det så mycket. Mer att jag har oroat mig för hur han känner inför det.

Jag tänker på vad vi pratade om när vi läste kursen tillsammans: Vad är familj för dig? Känns det konstigt att andra utifrån kanske ser på din familj och tänker att den inte är "riktig", eller en "riktig kärnfamilj"?

– Jag tror att vi har ett samhälle som fortfarande lever efter gamla "biologiska sanningar", att människor är så beroende av biologiska förklaringar. "Familj" är ett diskursivt uttryck som enligt mig varken behöver, eller bör kategoriseras eller skapas regler för. För mig har det varit sorgligt att se vuxna människor ifrågasätta min relation till min bror. För mig är han min storebror och ingenting annat.

Har din bror varit tillbaka i Chile?

– Ja, han var där på semester med mamma, men han har aldrig uttryckt någon önskan om att träffa sina biologiska föräldrar.

Pratar ni om adoptionen mycket?

– Vi pratar aldrig om det på ett djupt plan, mer att vi skämtar med människor som är oförstående över att vi är syskon för att vi inte är ett dugg lika.

ATT FÅ SE ATT ÄVEN ANDRA, icke-adopterade, kan dela och förstå känslor som många adopterade tänker på, kändes väldigt spännande. Mycket av tankarna som Anna delar med sig av i vår intervju kändes som de tankarna jag själv hade om mina föräldrar, att jag alltid sett dem som mina riktigt föräldrar, oavsett vad andra sagt eller undrat över och även att min adoptivbror är min riktiga bror.

Precis som Anna säger i intervjun så är vårt samhälle präglad av ett biologiskt tänkande när det gäller familjen, men som familjer som våra visar, så går familjebanden långt över dessa tänkesätt.

Rinki Hulth

Intensiva arbetsdagar. Flitigt lappande vid NAC-mötet.

Nordiskt adoptionsmöte

I mitten av september möttes samtliga Nordiska adoptionsorganisationer i Kristiansand i Norge för att utbyta erfarenheter kring länder, svårigheter och möjligheter.

Vi hade två mycket intensiva arbetsdagar då vi utbytte erfarenheter för att kunna informera mer och bättre om adoption i våra samarbetsländer samt i våra egna länder.

Varför vill vi att våra samarbetsländer skall föredra nordiska länder och nordiska adoptivföräldrar? Det blev en viktig fråga att reflektera över!

Är våra föräldrar och våra länder bättre för barnen än till exempel andra europeiska föräldrapar och i så fall varför? Hur kan vi få fler blivande föräldrar att välja adoption? Och då framför allt i tid! Hur skall vi finna föräldrar till de barn som söker en familj?

Vi talade också om att man kan tro att vi har relativt lika system i våra nordiska länder. Men så är inte fallet. Lagstiftningen kan skilja en hel del precis som respektive centralmyndighets roll och uppdrag.

Det är också tydligt att man i våra nordiska länder ser olika på behovet av bistånd och donationer till våra samarbetsländer.

Huvudet var – åtminstone på mig – fullt av idéer när helgen var slut. Flera av dem förverkligades i oktober när vi svenska adoptionsorganisationer möttes. Vi kavlade direkt upp ärmarna och började arbeta med en del gemensamma projekt som till exempel en folder till gynekologmottagningar och kvinnokliniker.

Heléne Mohlin

Vi ordnar den trygga adoptionsresan!
tryggt, smidigt och med omsorg!

Kajsa Persson

Caroline Wrethander

Anne Lorentzon

När goda råd är dyra, finns vi till hands för att hjälpa dig i ditt livs förmodligen viktigaste resa!

Upplev södra Indien! Följ med på en fantastisk resa, 5 januari 2013 med indienkännaren Rolf Rydbeck, som gjort över 20 resor till Indien med grupper och återresor. Det blir en resa fylld av tropisk värme, sval bergsluft, spännande mat och en mängd fantastiska upplevelser!

Läs mer på
www.resebolaget.se

Ta kontakt med oss, så är du en bra bit på väg!
Tyghusgatan 2, 302 32 Halmstad Tel: 035 - 16 05 05
E-mail: adoption.halmstad@resebolaget.se, www.resebolaget.se

Boktips

Fantastiska jag - en fylla-i-bok för familjer som blivit till genom adoption av Linda Mjölner och Ellen Sundquist

Fylla-i-böcker om barnets första tid innehåller ofta sidor typ "så här såg mamma ut när jag låg i magen".

Nu finns en ny sådan bok som är anpassad till förhållandena i adoptivfamiljen.

Efter jul kommer den här boken. Läs mer på www.idusforlag.se/fantastiska_jag

Medlemssidan

KALENDARIUM

- 15 december
Träffa kinesiska
barnfamiljer.
Kulturmöte i
Stockholm. Mer
info sidan 13
- 1 februari
Manusstopp för
Vi Adoptivfamiljer
nr 1 2013
- 23 februari
Kinesiska för
adoptivbarn i Gö-
teborg. Mer info
Folkuniversitetet
- 9 mars
Temadag i Helsing-
borg om adop-
tion av barn med
särskilda behov

Medlemssekreterare
Kaisa Hammar
kaisa.hammar@ffia.se
tel 031-704 60 93

Köp FFIA:s julkort och stöd biståndet

Genom att köpa julkorten stöder du FFIA Bistånd. Information om biståndsprojekten kan du finna på www.ffa.se

Julkorten säljs i buntar om 12 stycken. Priset är 70 kr/bunt inklusive porto. Två buntar, betala 130 kr.

Du beställer julkorten genom att betala in beloppet på FFIA:s biståndskonto plusgiro 170446-9.

Bekräfta gärna via mail till adoption@ffa.se. Kom ihåg att uppge antal buntar, namn och adress.

Ge bort Vi Adoptivfamiljer

Som medlem i FFIA kan du skänka bort en prenumeration på Vi Adoptivfamiljer. Det skulle väl vara trevligt att glädja mormor, farfar eller förskolan med en årsprenumeration?

Sätt in 200 kr på FFIA:s pluskonto 72 08 41-6. Ange att inbetalningen gäller en gåvoprenumeration samt namn och adress på den som ska få tidningen.

www.ffa.se

Gilla oss på Facebook

FFIA har en egen sida på Facebook. Sök bara på namnet.

Den är öppen för alla. Om du gillar FFIA – gå in på vår hemsida och gilla!

Här kan du som är på Facebook läsa lite om vad som händer på FFIA. Vår Facebookgrupp "Adoption är en fantastisk möjlighet" finns naturligtvis också kvar. Där får du ansöka om medlemskap och kan möta alla adoptionsintresserade oavsett organisation.

Med tanke på att gruppen är sluten så passa på att diskutera olika frågor, tipsa etc.

Den ena gruppen utesluter inte den andra.

EN UNDERBAR MIDSOMMARBILD på våra goa glada tjejer Emmy, sex år, och Ellen, tre år. Ellen kom till oss via FFIA förra hösten

Ulrika & Cliff Everingham

I NOVEMBER 2009 kom vi hem med världens finaste Colombiaprins – Jonathan Sander Eriksen

Marie & Jan-Erik Eriksen

MEJA OCH ISAK SKRÄMDE slag på grannarna under Halloween. Barnen är tre och sju år. Isak kom från Kina via FFIA.

Maria Sääw, Göteborg

SÅ HÄR ROLIGT HAR VÅRA FAMILJER när vi träffas! Thim Floreteng, sju år, och Marika Hedenberg, åtta år, hämtades samtidigt i mars 2006 i Vung Tau, Vietnam. Med på bilden är också Thims lillasyster Celina och storebror Elias.

Nina Floreteng, Haninge